

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ
ИНСПЕКТОРАТ КЪМ ВИСШ СЪДЕБЕН СЪВЕТ

гр. София 1301, ул. „Георг Вашингтон” № 17, тел.факс 989 48 66

Изх.№.....

Дата:

А К Т

с резултати от извършена проверка

На основание Заповед № 254/11.09.2009 г. на Главния инспектор на Инспектората към Висшия съдебен съвет бе извършена тематична проверка в Районен съд - Дупница относно образуването и движението на висящите и свършените частни граждански дела с правно основание чл. 309, ГПК(отм), образувани в периода от 1. 01. 2008г. до 1. 03. 2008г. и с правно основание чл. чл. 390 ГПК, образувани в периода от 1. 03. 2008г. до 30. 09. 2009г.

Проверката бе извършена от инспектор МИЛКА ВАРНОВА- ИТОВА и експертите МАРИЕЛА МИТЕВА и ДИАНА ИВАНОВА.

Проверката се извърши в периода 28.09.2009 г. – 30.09.2009 г. в Районен съд- Дупница и препис от заповедта бе връчена на председателя на Районния съд- г- жа Ели Скоклева.

КОНСТАТАЦИИ:

През 2008г. в РС- Дупница са разгледани общо 2 515 граждански дела. В рамките на проверката бяха инспектирани наличните 13бр. частни граждански дела, образувани през 2008г., въз основа на съответните молби за обезпечение на бъдещ иск. Проверени бяха и 8 бр. дела със същия предмет, но образувани в периода 1. 01.- 30. 09. 2009г. В проверката бяха включени и определения по ч. гр. д. №192/09г. и гр. д. №1487/09г., които имат за предмет молби за обезпечения по висящи дела.

Съдът се е произнесъл по молбите за обезпечение с влязъл в сила съдебен акт и поради това делата ще бъдат предмет на анализ съобразно правомощията на Инспектората към ВСС по чл.54, ал.1, т.3 от ЗСВ.

Производството по обезпечение на иска започва по молба на ищеца. В Районен съд- Дупница делата са образувани в деня на постъпване на съответната молба. Разглеждат се от дежурния съдия. Със заповед №19 от 25.02.2009г. на председателя на РС- Дупница разглеждането на делата за обезпечения от дежурен съдия е разпоредено и за 2009г. Спазвано е изискването на чл. 395, ГПК и съдът е разрешавал молбата за обезпечение на бъдещ иск в закрито заседание в деня на постъпването ѝ при съдията. Изключение прави ч.гр.дело № 439/2008г., което е образувано на 23.07.2008г., а определението, с което съдът е оставил молбата без уважение, е постановено на 04.08.2008г.

При постановяване на своите определения съдиите в Районен съд – Дупница са следили за допустимостта на молбата и са изследвали дали е подадена от лице, което има активна правна легитимация.

Съдът разглежда молбата за обезпечаване на бъдещ иск в закрито заседание. Родовата подсъдност е абсолютна процесуална предпоставка за разглеждане на молбата, с която е сезиран съответния съд. За спазването на родовата подсъдност съдът следи служебно. Действащият ГПК, който е в сила от 1.03.2008г. въведе изискване молбите за обезпечение на бъдещ иск да се подават пред родовокомпетентния съд. При разглеждане и решаване на делата с правно основание чл. 390 и сл. от ГПК съдиите в РС- Дупница са следили за спазване на родовата подсъдност. Изключения правят: ч. гр. д. №379/09г. по което съдия- докладчик е Илияна Димова- предмет на делото е молба за обезпечаване на бъдещ иск, подадена от “ПЕТРОГАЗ”ООД, гр. Дупница като цената на бъдещия иск с правно основание чл. 327 от ТЗ е 43 814лв. Съгласно чл. 104, т.4 от ГПК исковете по търговски дела с цена на иска над 25 000лв. са подсъдни на Окръжния съд като първа инстанция;

Ч. гр. д. №684/08г., по което съдия- докладчик е Мая Гиздова- предмет на делото е молба, подадена от “ГЕЛД”ЕООД, гр. София като цената на бъдещия иск за неоснователно обогатяване е 100 000лв. Вместо да изпрати делото на родовокомпетентния съд, в нарушение на чл. 104, т.4 от ГПК, на 15 май 2008г. съдия Гиздова постановила определение, с което оставила молбата без уважение;

Ч. гр. д. №988/09г. по което съдия- докладчик е Добринка Зафирова- предмет на делото е молба, подадена от СД”Кацарски- Мегатранс и С-ие”, с. Овчарци, обл. Кюстендил с цена на иска 27 937лв. Съгласно чл. 104, т.4 от ГПК исковете по граждански и търговски дела с цена на иска над 25 000лв. са подсъдни на Окръжния съд като първа инстанция;

До постановяване на определението от първоинстанционния съд производството за обезпечение на бъдещ иск е едностранно. В това производството, действащият процесуален закон не дава на ответника

правата по чл. 119, ГПК. Чл. 390, ГПК регламентира местната подсъдност и предоставя на ищеца възможност за алтернативен избор между съда по постоянния адрес на ищеца и съда по местонахождението на имота, който ще служи за обезпечение. Отделно от това раздел III „Производство по подсъдността“ не е в част I „Общи правила“ на действащия ГПК, а в неговата част II „Общ исков процес“, глава дванадесета „Подсъдност“. Следователно съдът следи служебно за спазването на местната подсъдност. Всички определения на РС- Дупница са постановени при спазване на местната подсъдност, регламентирана в чл. 390 от ГПК. По всички проверени дела съответната молбата за обезпечение на бъдещ иск е подадена пред местнокомпетентния съд, поради това съдът не е имал случай да констатира, че молбата е подадена в нарушение на чл. 390 от ГПК и да я изпрати на местнокомпетентния съд.

Съдиите в РС- Дупница са следили и за приложимия закон по молбата за обезпечение. Ч. гр. д. №365/08г. е образувано по молба за обезпечение на бъдещ иск, подадена от Първан Дангов с предмет на иска заплащане на обезщетение за неимуществени вреди, причинени в резултат на престъпление по чл. 148, ал.2 от НК от подсъдимия по делото. Съдия- докладчикът Анета Илинска прекратила производството по образуваното частно гражданско дело и изпратила молбата на съдия- докладчика по НЧХД №605/06г. по описа на ДРС, защото съгласно разпоредбата на чл. 73, ал.4 от НПК по искане на пострадалия или неговите наследници в съдебното производство по исканията за обезпечаване на бъдещ иск се произнася съдът, който разглежда наказателното дело. При постановяване на определението съдия Илинска, неточно е изпълнила задължението си да посочи дали определението подлежи на обжалване, пред кой съд и в какъв срок, което произтича от прилагането по аналогия на чл. 189 от ГПК/отм./, който регламентира задължителното съдържание на съдебното решение. Съгласно чл.213, б. „а“ от ГПК(отм) срещу определенията, които преграждат по-нататъшното развитие на делото могат да бъдат подавани частни жалби. В определението си от 29. 02. 2008г. съдията е посочила, че определението, с които производството по ч. гр. д. №365/08г. се прекратява и делото се изпраща на съда по НЧХД №605/06г. не подлежи на обжалване.

Обезпечението на бъдещ иск има за цел да защити бъдещият ищец от фактически и правни промени, които недобросъвестният ответник може да предприеме, за да осуети осъществяването на правните последици, в които исковата защита се състои. Обезпечение на иска се допуска без оглед на вида на защитата, търсена с иска. Следователно то се допуска както по осъдителните, така и по установителните и конститутивните искове. За да допусне исканото обезпечение на иска съдът трябва да установи, че ищецът има това право. Право за обезпечаване на иска той има при наличието на две кумулативно посочени от закона предпоставки: а) когато предявеният иск е допустим и вероятно основателен и б) когато е налице обезпечителна нужда.

При постановяване на своите актове съдиите в РС Дупница са съобразявали дали бъдещият иск е допустим и вероятно основателен. Прави впечатление, че по голям брой дела съдиите са се задоволили с лаконично споменаване наличието на законовите предпоставки без да изследват и анализират доказателствата по конкретното дело- ч. гр. д. №190/08г., ч. гр. д. №1388/09г., ч. гр. д. №1471/08г. и др. В този смисъл е и становището на въззивната инстанция- в. ч. гр. д. №115/08г.

Определението, с което обезпечителната мярка се допуска се явява спрямо нея основание, за да бъде наложена, и носи поради това името обезпечително основание. Въз основа на обезпечителното основание се издава обезпечителна заповед. Тя удостоверява изпълняемостта на постановеното определение и поради това е условие, за да се упражни правото на обезпечаване. Когато съдът обуславя обезпечителното искане от гаранция по чл. 391, ал.1, т.2 от ГПК, обезпечителното искане се допуска условно: ако бъде представена определената от съда гаранция. Докато не бъде представена, допуснатото обезпечение на иска няма сила, обезпечителна заповед не се издава. В този смисъл е разпоредбата на чл. 395, ал.3 от ГПК, който изисква съдът първо да постанови определението, с което допуска обезпечение на иска, а когато е определил гаранция - да издаде обезпечителна заповед след внасянето ѝ. По този начин съдът е постъпил по ч. гр. д. №365/08г., по което съдия- докладчик е Светла Пейчева. Съобразена със закона и теорията е практика на съда и по ч. гр. д. №1388/09г.

По някои от делата съдът е допуснал исканото обезпечение при условията на чл. 391, ал.1, т.2 от ГПК- при условие, че се представи гаранция съгласно чл. 180 и чл. 181 от ЗЗД- ч. гр. д. №379/09г., ч. гр. д. №380/09г., ч. гр. д. №1388/09г. По ч. гр. д. №986/09г., №987/09г., №988/09г, №989/09г. съдът не е допуснал обезпечение на иска, защото молителя не е внесъл гаранция в определения от съда срок. Съдия- докладчик и по четирите дела е Добринка Зафирова. По ч. гр. д. №380/09г. и ч. гр. д. 379/09г. по които съдия- докладчик е Илиана Димова съдът също е давал срок за представяне на гаранция и едва тогава се е произнасял по обезпечението. По този начин съдът се е произнасял по същество на обезпечаването не при подаване на молбата, а по-късно. Подобна практика противоречи на закона и на същността на защитата, търсена чрез обезпечаване на иска- да бъде бърза и внезапна.

В останалите случаи когато искането за обезпечение на иска е уважено, делата са приключили с определение, с което съдът е допуснал исканото обезпечение при условията на чл. 391, ал.1, т.1 от ГПК, защото е приел, че искът е подкрепен с убедителни писмени доказателства. В постановените съдебни актове съдиите в РС- Дупница не са посочили дали при преценка относно наличието на убедителни писмени доказателства са проверявали и

обстоятелството дали представените документи събуждат съмнение относно своята автентичност или не.

Действащият ГПК въведе специфично изискване за обезпечаване на иска, когато исканата обезпечителна мярка е „спиране на изпълнението”. Съгласно чл. 390, ал.3 от ГПК спиране на изпълнението се допуска само срещу представяне на обезпечение. Следователно законът изисква да е представено обезпечение, като предпоставка за налагане на исканата от молителя обезпечителна мярка. В този случай необходимостта от предоставяне на обезпечение не е предоставена съда, както е в хипотезата на чл. 391, ал.1, т.2, ал.2 и ал.3 от ГПК, а е задължително и необходимо условие за налагане на обезпечителна мярка „спиране на изпълнението” и доказателство за направеното обезпечение следва да бъде представено с подаване на молбата. Евентуална преценка съдът би могъл да извърши само по отношение на размера на представеното обезпечение. В противоречие с това изискване на закона по ч. гр. д. №192/09г. съдия- докладчикът Добринка Зафирова допуснала обезпечение на иск чрез налагане на обезпечителна мярка “спиране на изпълнителното производство” без да е представено обезпечение по смисъла на чл. 390, ал.3 от ГПК.

По ч. гр. д. №188/09г. съдия- докладчикът Добринка Зафирова отказала да допусне обезпечение на бъдещ иск чрез налагане на обезпечителна мярка” спиране на изпълнителното производство” като един от мотивите, които посочила за своя отказ е свързан със задължителното изискване на чл. 390, ал.3 от ГПК за представяне на обезпечение преди налагането на обезпечителната мярка.

При по- голямата част от делата съдиите в РС- Дупница са изследвали дали е налице и втората предпоставка, която законът изисква- нужда от обезпечение на иска. Според чл. 391, ал.1 от ГПК тя е налице когато без обезпечението за ищеца ще бъде невъзможно или ще се затрудни осъществяването на правата по решението. В някои случаи съдиите са приемали, че е налице обезпечителна нужда без да мотивират този свой извод- ч. гр. д. №1388/09г., ч. гр. д. №190/08г., ч. гр. д. № 1471/08г. В други случаи са приемали, че обезпечителната нужда е налице, защото за кредитора с твърдяно неудовлетворено парично вземане винаги се презумира обезпечителна нужда- ч. гр. д. №380/09г.

Когато е бил уверен, че молителят има право за исканото обезпечение на иска, съответният съдия, го е допускал. Във всички случаи съдиите изрично са посочвали, че допускат обезпечение до размера на иска. В някои случаи това е посочено в диспозитива на определеното и в обезпечителната заповед- ч. гр. д. №1471/08г., ч. гр. д. №1487/09г., а в други това е посочено само в обезпечителната заповед- ч. гр. д. №380/09г., ч. гр. д. №379/09г.

При преценка дали исканата обезпечителна мярка е подходяща и дали няма да надхвърли обезпечителната нужда съдът не винаги е разполагал с достатъчна доказателства. По ч. гр. д. №190/08г. молителят “СКАЙ ДИЗАЙН”ЕООД, гр. София е поискал обезпечение на бъдещ иск по чл. 15, ал.3 от ТЗ чрез налагане на възбрана върху четири недвижими имота, находящи се в местността “Галилея” на с. Крайнинци”, обл. Кюстендил. По делото не е искана и не е представяна данъчна оценка на имотите. При това положение не е ясно въз основа на какви доказателства съдията е направила извод, че исканата обезпечителна мярка няма да надхвърли обезпечителната нужда. По аналогичен начин стои въпросът и по ч. гр. д. №1388/09г., образувано по молба за обезпечение на бъдещ иск с правно основание чл. 79, ал.1 във вр. с. чл. 240, във връзка с чл. 86 от ЗЗД, подадена от Георги Цветков от гр. Търговище. Съдът е наложил възбрана върху ½ ид. ч. от недвижими имот, находящ се в с. Стоб, общ. Кочериново с площ от 730 кв. м. ведно с построената в имота едноетажна масивна жилищна сграда със застроена площ от 80 кв. м. без да изиска данъчна оценка на имота.

Да се допусне обезпечение на иска означава да се постанови определена обезпечителна мярка. Съдът няма право да се отклонява от посочената от ищеца обезпечителна мярка. Намира ли я неоправдана с оглед на обезпечителната нужда, съдът следва да отхвърли исканото обезпечение на иска, но не може да постанови мярка, различна от исканата. Когато са преценявали, че исканата обезпечителна мярка е неоправдана с оглед на обезпечителната нужда, съдиите в Районен съд- Дупница са отхвърляли исканото обезпечение на иска- ч. гр. д. №1472/08г. Тази практика заслужава насърчение, защото съдът следва да допусне обезпечение, за да съхрани интересите на ищеца по бъдещия иск, а не чрез обезпечението да причини на ответника щети, многократно по- големи от цената на иска. Недопустимо е чрез обезпечение да се оказва „натиск” върху ответника.

Бъдещият иск, чието обезпечение се иска следва да бъде индивидуализиран по начина, указан в чл. 127 ГПК. Това има значение от една страна за преценка на неговата вероятна основателност и за защита правата на ответника, а от друга- индивидуализирането му по начина , указан в чл. 127 ГПК има значение при преценката дали е спазено изискването на чл. 390, ал.2, изр. 2 от ГПК. По ч. гр. д. №190/08г.и ч. гр. д. №1388/09г. в диспозитива на определенията за допускане на обезпечение съдът **не е посочил цената и предмета на бъдещия иск.** В диспозитива на определенията по ч. гр. д. №379/09г. е ч. гр. д. №390/09г. съдът **не е детайлизирал предмета на бъдещият иск** в достатъчна степен, защото в диспозитива на определенията не е посочено сумите по кой договор се дължат, по кои фактури и др.

Съдът е спазвал изискването на чл. 390, ал.2 и е определял срок за предявяване на бъдещия иск.

По всички дела съдиите са определяли срок за предявяване на бъдещия иск в размер на един месец.

Констатира се противоречива практика при определяне на началния момент от който започва да тече този срок: При една част от определенията съдиите не са определяли началния момент, от който започва да тече срок за предявяване на бъдещия иск.

По ч. гр. д. №380/09г. и по ч. гр. д. 379/09г. в определението е посочено, че срокът за предявяване на бъдещ иск започва да тече от получаване на обезпечителната заповед от молителя.

По ч. гр. д. №1471/08г. и ч. гр. д. №118/08г. съдът е записал, че срокът за предявяване на бъдещ иск започва да тече от датата на постановяване на определението за допускане на обезпечението. По ч. гр. д. №190/08г. съдът е постановил, че едномесечният срок за предявяване на бъдещ иск започва да тече от “днес”, т.е. от датата на постановяване на определението, която е 13. 02. 2008г. В обезпечителната заповед също е записано, че едномесечният срок за предявяване на бъдещ иск започва да тече от “днес”, но тя е издадена на 20. 02. 2008г.

Обезпечителната заповед удостоверява изпълняемостта на определението, с което е допуснато обезпечение на иска. Почти по всички дела, по които е допуснато обезпечение съдът е постановил да се издаде обезпечителна заповед. Изключение прави ч. гр. д. №118/08г. по което съдия-докладчикът Калина Анастасова е допуснала обезпечение на иска, но не е постановила да се издаде обезпечителна заповед.

В по- голямата част от случаите съдът е следил служебно за спазване на изискването на чл. 390, ал.2, изр. 2 от ГПК. В случаите, когато страната не е представила доказателства, че **е предявила иска в указания срок** съдът е отменял допуснатото обезпечение- ч. гр. д. №270/08г.

Изключение от тази добра практика има по ч.гр.д.№742/2008г. По него страната не е представила доказателства, че е завела искова молба в указания срок, но към датата на проверката обезпечението не беше отменено.

ВЪЗ ОСНОВА НА ИЗЛОЖЕНИТЕ КОНСТАТАЦИИ ОТ ИЗВЪРШЕНАТА ПРОВЕРКА, ИНСПЕКТОРАТЪТ КЪМ ВИСШИЯ СЪДЕБЕН СЪВЕТ ПРАВИ СЛЕДНИТЕ

ИЗВОДИ :

I.Налице е нарушение по чл. 5 от ЗСВ(отм), съответно чл. 8 от ЗСВ- при постановяване на своите определения съдиите в Районен съд- Дупница

не са прилагали закона точно и еднакво спрямо всички граждани в следните случаи:

I.1.Противоречива практика относно посочването на началния момент, от който започва да тече срока на предявяване на бъдещ иск:

В една част от определенията съдиите не са определяли началния момент, от който започва да тече срок за предявяване на бъдещия иск.

В друга част от определенията съдиите изрично са посочвали началния момент, от който следва да тече срокът за предявяване на обезпечения иск.

I.2.Противоречива практика при определяне на началния момент, от който започва да тече срока на предявяване на бъдещ иск:

По ч. гр. д. №380/09г. и по ч. гр. д.379/09г. в определението е посочено, че срокът за предявяване на бъдещ иск започва да тече от получаване на обезпечителната заповед от молителя.

По ч. гр. д. №1471/08г.и ч. гр. д. №118/08г. съдът е записал, че срокът за предявяване на бъдещ иск започва да тече от датата на постановяване на определението за допускане на обезпечението.

I.3.Противоречива практика при приложението на чл. 394 от ГПК:

В някои случаи в диспозитива на определението и в обезпечителната заповед е посочено, че съдът допуска обезпечение до размера на бъдещия иск - ч. гр. д. №1471/08г., ч. гр. д. №1487/09г.

В други случаи това уточнение е посочено само в обезпечителната заповед- ч. гр. д. №380/09г., ч. гр. д. №379/09г.

I.4. Противоречива практика относно разпореждането за издаване на обезпечителна заповед:

В едни случаи в своите определения съдът изрично постановява да се издаде обезпечителна заповед- ч. гр. д. №379/09г, ч. гр. д. №380/09г. и др., а в други случаи- не- ч. гр. д. 118/08г.

II.Налице е нарушение по чл. 14 от ЗСВ(отм), съответно чл. 3 от ЗСВ, според който при постановяване на своите актове съдиите се основават на закона и на събраните по делото доказателства както следва:

При постановяване на своето определение съдия- докладчикът по ч.гр.дело № 439/2008г. е допуснал нарушение на срока по чл. 395, ал.2 от ГПК.

Съдиите са допуснали нарушение на изискването за родова подсъдност по чл. 390, ал.1 във вр. с чл. 104, т.4 от ГПК- ч. гр. д. №379/09г., ч. гр. д. №688/08г., ч. гр. д. №988/09г.

Съдиите са допуснали обезпечение на бъдещ иск, който не е индивидуализиран по начина, указан в чл. 127 ГПК по ч. гр. д. №190/08г.,ч. гр. д. №1388/09г. ,ч. гр. д. №379/09г. ,ч. гр. д. №390/09г. съдът

Налице е неточно изпълнение на задължението в определението да се посочи подлежи ли то на обжалване, пред кой съд и в какъв срок.

Нарушение на изискването на чл. 395, ал.2 от ГПК относно момента на издаване на обезпечителната заповед- ч. гр. д. №379/09г., ч. гр. д. №380/09г., ч. гр. д. №1388/09г., ч. гр. д. №986/09г., №987/09г., №988/09г., №989/09г., ч. гр. д. №380/09г. и ч. гр. д. 379/09г.

Нарушение на чл. 390, ал.3 от ГПК- съдът е допуснал обезпечение чрез налагана на обезпечителна мярка “спиране на изпълнението” без да е представено обезпечение- ч. гр. д. №192/09г.

Нарушение на чл. 390, ал.2, ГПК- съдът не вдигнал допуснато обезпечение, въпреки че страната не е представила доказателства за иск, предявен в указания срок по ч.гр.д.№742/2008г.

По всички останали въпроси и във всички други случаи, които са предмет на настоящата проверка съдиите са спазвали предвидените в ГПК срокове и при постановяване на своите съдебни актове са изпълнявали прецизно професионалните си задължения.

На основание чл. 58, ал. 2 от Закона за съдебната власт Инспекторатът към ВСС /ИВСС/ дава следните

ПРЕПОРЪКИ:

I. Председателят на Районен съд- Дупница:

I.1. Да упражни правата си по чл. 80, ал.1, т.9 от ЗСВ, на което да се анализира и обобщи практиката на съда относно:

I.1. посочването на началния момент, от който започва да тече срока на предявяване на бъдещ иск;

I.2.приложението на чл. 394 от ГПК;

I.3.определяне на обезпечителната мярка съответно на обезпечителната нужда;

I.4. относно разпореждането за издаване на обезпечителна заповед.

II. Препоръчва на съдиите в РС- Дупница:

II.1.При постановяване на своите определения да спазват срока по чл. 395, ал.2 от ГПК;

II.2. да спазват изискването за родова подсъдност по чл. 390, ал.1 от ГПК;

II.3. при допускане на обезпечение на бъдещ иск да го индивидуализират в диспозитива на определението по начина, указан в чл. 127 от ГПК;

II.4. да спазват изискването на чл. 395, ал.2 от ГПК относно момента на издаване на обезпечителната заповед в случаите, когато е определена гаранция;

II.5. да спазват изискването на чл. 390, ал.3 от ГПК за допускане на обезпечение чрез налагане на обезпечителна мярка “спиране на изпълнението” когато заедно с молбата са представени и доказателства за внесено обезпечение;

II.6. да спазват точно изискването на чл. 254, ал.1, т.6 от ГПК във вр. с чл. 274, ал.1, т.1 от ГПК;

II.7. Да осъществяват задължението си служебно да следят за срока по чл. 390, ал.2, ГПК и да отменят допуснатите обезпечения при липса на доказателства за предявен иск в указания срок.

Препоръките по т. I следва да се изпълнят в срок от един месец, считано от датата на връчване на настоящия Акт за резултатите от извършена проверка. Спазването на другите препоръки следва да бъде постоянна практика.

На осн. чл. 58, ал.4 от Закона за съдебната власт, председателят на председателят на РС- Дупница да уведоми Главния инспектор на Инспектората към ВСС за изпълнение на препоръките.

На осн.чл. 58, ал.3 от ЗСВ екземпляр от настоящия Акт да се изпрати на председателя на РС- Дупница, който да запознае с него съдиите.

На осн. чл. 54, ал.1, т.5 от ЗСВ да се сигнализира ВСС и председателят на ОС- Кюстендил като му се изпрати копие от настоящия Акт за резултати от извършена проверка.

На осн. чл.54, ал.1, т.7 от ЗСВ да се сигнализира министърът на правосъдието за липсата на изричен законов текст, който да регламентира началният момент от който започва да тече срока за предявяване на бъдещ иск.

ИНСПЕКТОР:

.....
МИЛКА ВАРНОВА –ИТОВА

Днес настоящият Акт бе връчен на Ели Скоклева-
Председател на Районен съд- Дупница.

На осн. Чл. 58, ал.3 от ЗСВ в 7-дневен срок може да се направят
възражения и да се представят на Главния инспектор.

Получил акта:.....
